

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

PL. ÚS 5/2011-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. februára 2011 v pléne zloženom z predsedníčky Ivetty Macejkovej a zo sudcov Jána Auxta, Petra Brňáka, Ľubomíra Dobríka, Ľudmily Gajdošíkovej, Juraja Horvátha, Sergeja Kohuta, Jána Lubyho, Milana Ľalíka, Lajosa Mészárosa, Marianny Mochnáčovej, Ladislava Orosza a Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti PaedDr. A. D., V., zastúpenej Advokátskou kanceláriou, B., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. R. P., proti výsledku volieb do orgánov miestnej samosprávy v obci Veľká Lesná konaných 27. novembra 2010 za účasti Ing. J. I., V., a Mgr. M. Š., V., takto

r o z h o d o l :

Zrušuje výsledok volieb do Obecného zastupiteľstva obce Veľká Lesná konaných 27. novembra 2010 v časti týkajúcej sa zvolenia Ing. J. I. a Mgr. M. Š. za poslancov Obecného zastupiteľstva obce Veľká Lesná.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. PL. ÚS 5/2011 zo 4. januára 2011 prijal na ďalšie konanie volebnú sťažnosť PaedDr. A. D., V. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou, B., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. R. P., proti výsledku volieb do orgánov miestnej samosprávy v obci Veľká Lesná (ďalej len „obec“) konaných 27. novembra 2010, za účasti Ing. J. I., V. (ďalej len „odporca“), a Mgr. M. Š., V. (ďalej len „odporkyňa“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľka sa zúčastnila volieb do orgánov miestnej samosprávy ako kandidátka na funkciu poslanca obecného zastupiteľstva obce, v ktorých získala 87 hlasov z celkového počtu 222 odovzdaných platných hlasov.

Podľa vyjadrenia sťažovateľky sa vo voľbách volilo do obecného zastupiteľstva obce päť poslancov. Na základe sčítania hlasov odovzdaných jednotlivým kandidátom na funkciu poslanca obecného zastupiteľstva v obci určila miestna volebná komisia obce (ďalej len „volebná komisia“) toto poradie kandidátov na prvých šiestich miestach:

1. P. I. - 131 hlasov
2. Ing. M. N. - 116 hlasov
3. J. D. - 97 hlasov
4. Ing. J. I. (navrhnutý stranou SMER - sociálna demokracia) - 87 hlasov
5. Mgr. M. Š. (navrhnutá KDĽ) - 87 hlasov
6. PaedDr. A. D. (navrhnutá KDĽ) - 87 hlasov

Za zvolených určila volebná komisia kandidátov pod poradovým číslom 1 až 5.

Sťažovateľka uviedla, že získala rovnaký počet hlasov ako kandidáti pod poradovým číslom 4 a číslom 5 (spolu ďalej aj „odporcovia“), pričom volebná komisia určila z troch

kandidátov s rovnakým počtom hlasov (87) za zvolených odporcov, a to „bez uvedenia akéhokoľvek právneho základu pre takéto rozhodnutie“.

Sťažovateľka predložila v tomto smere túto argumentáciu: «Podľa § 44 zákona o voľbách: „Za poslancov obecného (mestského) zastupiteľstva sú zvolení kandidáti, ktorí získali vo volebnom obvode najväčší počet hlasov“ (ods. 1) „Ak vo volebnom obvode získajú dvaja alebo viacerí kandidáti tej istej politickej strany rovnaký počet platných hlasov, je zvolený za poslanca kandidát v poradí uvedenom na kandidátnej listine príslušnej politickej strany.“ (ods. 2) „Ak nemožno zistiť, kto je zvolený za poslanca obecného (mestského) zastupiteľstva podľa odseku 2 preto, že ide o kandidátov rôznych politických strán alebo nezávislých kandidátov, miestna volebná komisia určí z nich poslanca žrebom.“ (ods. 3)

Zo zápisnice nevyplýva dôvod, pre ktorý komisia určila za zvolených poslancov odporcov a nie sťažovateľa. Podľa názoru sťažovateľa sa tak stalo v dôsledku nesprávnej aplikácie § 44 ods. 2 zákona o voľbách, ktorý komisia použila napriek tomu, že boli splnené podmienky pre použitie práve a len § 44 ods. 3 zákona o voľbách. V obci Veľká Lesná totiž rovnaký počet hlasov nezískali kandidáti tej istej politickej strany, ale kandidáti dvoch politických strán.

Na základe okolností sa zdá, že komisia sa rozhodla buď miesto 4. alebo miesto 5. prisúdiť odporcovi v 1. rade (J. I.) a zároveň buď miesto 4. alebo miesto 5. obsadiť podľa § 44 ods. 2 zákona. Nevyhnutným predpokladom takéhoto postupu by však bolo, aby odporca v 1. rade získal buď viac alebo menej hlasov ako získali odporca v 2. rade a sťažovateľ. Inými slovami, nevyhnutnou podmienkou pre uplatnenie § 44 ods. 2 by bola situácia, ak by iba odporca v 2. rade a sťažovateľ mali rovnaký počet hlasov. V situácii, keď rovnaký počet hlasov získali kandidáti rôznych politických strán, boli splnené podmienky hypotézy právnej normy, obsiahnutej v § 44 ods. 3 zákona o voľbách, a túto právnu normu bola preto komisia povinná použiť.

V skratke, volebná komisia bola povinná voči všetkým kandidátom s rovnakým počtom hlasov uplatniť právnu normu, ustanovenú v § 44 ods. 3 zákona o voľbách, pričom však komisia v rozpore s touto povinnosťou odporcu v 1. rade z uplatnenia tejto normy

vyklúčila, akoby odporca v 1. rade získal iný počet hlasov, než odporca v 2. rade a sťažovateľ.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“), sp. zn. PL. ÚS 19/07, zo dňa 5. septembra 2007 „ak dvaja alebo viacerí kandidáti rôznych politických strán alebo nezávislých kandidátov získajú vo voľbách poslancov obecného zastupiteľstva rovnaký počet hlasov, miestna volebná komisia z nich určí poslanca žrebom. Účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť občanom uchádzajúcim sa vo voľbách o funkciu poslanca obecného zastupiteľstva prístup k tejto volenej funkcii za rovnakých podmienok, t.j. prostredníctvom § 44 ods. 3 zákona č. 346/1990 Zb. sa garantuje základné právo občanov podľa čl. 30 ods. 4 ústavy. Za týchto okolností nedodržanie postupu podľa § 44 ods. 3 zákona č. 346/1990 Zb. miestnou volebnou komisiou (bez ohľadu na to, či úmyselne alebo z nedbanlivosti) má v konečnom dôsledku za následok porušenie čl. 30 ods. 4 ústavy, a teda neústavnosť volieb.»

Sťažovateľka tvrdí, že uvedeným postupom volebnej komisie došlo k porušeniu jej základného práva „za rovnakých podmienok sa uchádzať o zvolenie za poslanca obecného zastupiteľstva“ garantovaného čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa ktorého majú občania za rovnakých podmienok prístup k voleným a iným verejným funkciám.

Sťažovateľka v závere tiež uviedla, že nie je potrebné vykonať nové voľby, pretože nespochybňuje samotný priebeh volieb, ale „len neústavné a nezákonné rozhodnutie volebnej komisie“, ktoré je možné napraviť, a zabezpečiť tak „ústavnosť a zákonnosť“ takým spôsobom, že sa „volebná komisia opätovne bezodkladne zvolá a na svojom zasadnutí postupom podľa § 44 ods. 3 zákona o voľbách (t.j. žrebom) určí, ktorí dvaja z kandidátov rôznych politických strán, ktorí dosiahli rovnaký počet hlasov, sa stanú poslancami obecného zastupiteľstva obce Veľká Lesná“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom výsledok volieb poslancov obecného zastupiteľstva obce konaných 27. novembra 2010 v časti týkajúcej sa zvolenia odporcu a odporkyne za poslancov obecného zastupiteľstva obce zrušil a zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľke trovy konania.

II.

Z dokladov predložených sťažovateľkou a z volebnej dokumentácie týkajúcej sa volieb poslancov obecného zastupiteľstva obce boli zistené tieto skutočnosti:

Vo voľbách do orgánov miestnej samosprávy kandidovali sťažovateľka a odporkyňa na funkciu poslanca obecného zastupiteľstva ako kandidátky KDH, sťažovateľka pod poradovým č. 2 a odporkyňa pod poradovým č. 1 na kandidátnej listine. Odporca kandidoval na funkciu poslanca obecného zastupiteľstva ako kandidát strany SMER – sociálna demokracia.

Podľa III. časti zápisnice volebnej komisie o výsledku volieb v obci z 27. novembra 2010 (ďalej len „zápisnica volebnej komisie“) boli za poslancov do obecného zastupiteľstva zvolení kandidáti s týmto počtom získaných platných hlasov:

1. P. I. (navrhnutý KDH) - 131 hlasov
2. Ing. M. Na. (navrhnutý Ľudovou stranou – Hnutie za demokratické Slovensko) - 116 hlasov
3. J. D. (navrhnutý KDH) - 97 hlasov
4. Ing. J. I. (navrhnutý stranou SMER - sociálna demokracia) - 87 hlasov
5. Mgr. M. Š. (navrhnutá KDH) - 87 hlasov

Podľa IV. časti zápisnice volebnej komisie sťažovateľka s počtom 87 hlasov nebola zvolená za poslanca obecného zastupiteľstva.

V prílohe zápisnice volebnej komisie je uvedený text jej uznesenia, z ktorého vyplýva, že „u kandidátov A. D., J. I. a M. Š. sčítaním bol zistený rovnaký počet hlasov 87, preto volebná komisia postupovala podľa § 44 ods. 2 a 3 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí. A. D. zapísaná na kandidátskej listine hnutia KDH pod por.č. 2 obsadila 6. miesto a medzi J. I. a M. Š. bolo žrebovaním určené toto poradie: 4. J. I., 5. M. Š.“.

Na základe výziev ústavného súdu z 13. januára 2011 odporcom, ktorými im bola poskytnutá možnosť vyjadriť sa, predložili odporcovia ako účastníci konania ústavnému súdu svoje stanoviská.

Odporca vo svojom vyjadrení zdôraznil: *«Pri sčítavaní hlasov som vo volebnej miestnosti prítomný nebol, ani pri písaní zápisnice a uznesenia a uznesenia miestnej volebnej komisie (ďalej len „MVK“). Členov MVK som ani pred voľbami, ani počas volieb, ani po voľbách žiadnym spôsobom vo svoj prospech neovplyvňoval. Ako kandidát som teda žiadnym konaním neprispel k rozhodnutiu MVK, ktorým určila, že som bol zvolený za poslanca OZ.»*

Odporca ďalej uviedol, že predsedníčka volebnej komisie na prvom zasadnutí obecného zastupiteľstva pri odovzdaní osvedčenia o zvolení úspešných kandidátov zároveň informovala o postupe volebnej komisie podľa relevantných ustanovení § 44 zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách“), ktorého správnosť bola predtým overená konzultáciou s príslušnou obvodnou volebnou komisiou Stará Ľubovňa, ako aj s Ústrednou volebnou komisiou. Vzhľadom na uvedené prevzal odporca osvedčenie bez pripomienok *„v dobrej viere, že rozhodnutie bolo overené a teda správne“*.

Odporca prezentoval aj svoj právny názor na výklad dotknutého ustanovenia § 44 ods. 3 zákona o voľbách a uviedol, že *«§ 44 ods. 3 je definovaný v jednotnom čísle: „určí poslanca žrebom“, a nie v množnom čísle „určí poslancov žrebom“. Z uvedeného vyplýva, že § 44 ods. 3 je aplikovateľný na žrebovanie a zvolenie jedného poslanca, nie viacerých.»*

V závere odporca poukázal na to, že návrh sťažovateľky týkajúci solidárneho znášania trov konania odporcami považuje za *„krajne nespravodlivý“*, pretože svojim konaním nezavinil okolnosti, ktoré viedli sťažovateľku k podaniu sťažnosti.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení okrem iného uviedla: *„Žiadnym konaním z mojej strany nedošlo k ovplyvneniu miestnej volebnej komisie, ktorá určila moje zvolenie za poslanca obecného zastupiteľstva. Až po obdržaní Vášho uznesenia som sa informovala o postupe miestnej volebnej komisie. Zistila som, že postup, zvolili po konzultácii obvodnej a ústrednej volebnej komisie. Členovia miestnej volebnej komisie postupovali podľa zákona*

o voľbách do miestnej samosprávy a následne určili poradie poslancov do obecného zastupiteľstva, čoho dôkazom je zápisnica miestnej volebnej komisie o výsledku volieb v obci Veľká Lesná do obecného zastupiteľstva zo dňa 27.11.2010. Z toho dôvodu odmietam hradiť sťažovateľke akúkoľvek náhradu trov.“

III.

Podľa čl. 129 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb prezidenta Slovenskej republiky, volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, volieb do orgánov územnej samosprávy a volieb do Európskeho parlamentu.

Podľa § 62 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) si ústavný súd vyžiada všetky doklady a správy týkajúce sa volieb.

Podľa § 63 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže vyhlásiť voľby za neplatné, zrušiť napadnutý výsledok volieb, zrušiť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného toho, kto bol riadne zvolený, ako aj sťažnosť zamietnuť.

Podľa § 44 ods. 1 zákona o voľbách za poslancov obecného zastupiteľstva sú zvolení kandidáti, ktorí získali vo volebnom obvode najväčší počet hlasov.

Podľa § 44 ods. 2 zákona o voľbách ak vo volebnom obvode získajú dvaja alebo viacerí kandidáti tej istej politickej strany rovnaký počet platných hlasov, je zvolený za poslanca kandidát v poradí uvedenom na kandidátnej listine príslušnej politickej strany.

Podľa § 44 ods. 3 zákona o voľbách ak nemožno zistiť, kto je zvolený za poslanca obecného zastupiteľstva podľa odseku 2 preto, že ide o kandidátov rôznych politických strán alebo nezávislých kandidátov, miestna volebná komisia určí z nich poslanca žrebom.

V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd využíva svoju právomoc pri zistení neústavnosti alebo nezákonnosti volieb a vyhlási voľby za neplatné alebo zruší výsledok volieb podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde len vtedy, ak k porušeniu

volebného zákona dôjde spôsobom ovplyvňujúcim slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti, pričom sa vyžaduje hrubé alebo závažné porušenie, prípadne opätovné porušenie ustanovení upravujúcich prípravu volieb, priebeh volieb alebo zisťovanie výsledku volieb (napr. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 18/99, PL. ÚS 32/03). Len domnienka nesprávnosti výsledku volieb nie je dôvodom na rozhodnutie ústavného súdu, ktorým by zrušil výsledok volieb (PL. ÚS 39/95, PL. ÚS 32/03).

Základným predpokladom na zrušenie výsledku volieb je preukázanie takých porušení volebného zákona, ktoré odôvodňujú záver o inom výsledku volieb (PL. ÚS 50/99, PL. ÚS 32/03).

Sťažovateľka namietanú nezákonnosť a neústavnosť volieb vo fáze zisťovania výsledku volieb opiera o tvrdenie nesprávnej aplikácie relevantných ustanovení volebného zákona, konkrétne § 44 ods. 2 a 3 volebného zákona.

Postupom podľa § 62 zákona o ústavnom súde si ústavný súd listom zo 4. januára 2011 vyžiadal od starostu obce volebné dokumenty uložené v úschove obce a v rámci ich preskúmania vykonal kontrolu správnosti sčítania platných hlasov na hlasovacích lístkoch pre voľby poslancov do obecného zastupiteľstva obce odovzdaných pre odporcov a pre sťažovateľku, pričom zistil súlad výsledkov uvedených v zápisnici volebnej komisie s objektívnym stavom odovzdaných platných hlasov.

Výsledky odovzdaných platných hlasov vo voľbách poslancov obecného zastupiteľstva ukazujú na vznik situácie, keď v rámci aplikácie ustanovenia § 44 ods. 1 zákona o voľbách boli zvolení poslanci na prvých troch miestach podľa počtu získaných hlasov bez akýchkoľvek pochybností. Pre obsadenie zostávajúcich dvoch poslaneckých miest (z celkového počtu 5 poslaneckých mandátov) prichádzajú do úvahy až traja kandidáti so zhodným počtom hlasov – 87, pričom nejde o prípad viacerých kandidátov kandidujúcich za totožnú politickú stranu, ale o kandidátov viacerých politických strán (2 kandidáti KDĽK a 1 kandidát strany SMER – sociálna demokracia).

Ústavný súd konštatuje, že v uvedenom prípade jednoznačne nastali podmienky predvídané právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 44 ods. 3 volebného zákona, keď rovnaký počet hlasov získali kandidáti viacerých politických strán (obdobne PL. ÚS 96/07).

Z uznesenia volebnej komisie však vyplýva, že vychádzajúc z umiestnenia sťažovateľky na kandidátnej listine politickej strany, za ktorú kandidovala (KDH) na 2. a zároveň nižšom poradovom mieste ako odporkyňa, volebná komisia aplikovala (akoby v „1. kole“ rozhodovania) vo vzťahu k sťažovateľke ustanovenie § 44 ods. 2 zákona o voľbách, podľa ktorého určila, že sťažovateľka obsadila v predmetných voľbách 6. miesto znamenajúce pre ňu postavenie náhradníka – kandidáta nezvoleného za poslanca obecného zastupiteľstva.

Následne volebná komisia voči odporcom ako úspešným kandidátom uplatnila ustanovenie § 44 ods. 3 zákona o voľbách a žrebom určila poradie odporcov s výsledkom: odporca – 4. miesto, odporkyňa – 5. miesto, čím im zároveň priznala štatút zvolených poslancov obecného zastupiteľstva obce.

Podľa názoru ústavného súdu volebná komisia postupovala nesprávne, keď duplicitne uplatnila na jeden skutkový stav obe ustanovenia obsiahnuté v § 44 ods. 2 a 3 zákona o voľbách. Hypotézy týchto dvoch právnych noriem (v § 44 ods. 2 zákona o voľbách „ak vo volebnom obvode získajú dvaja alebo viacerí kandidáti tej istej politickej strany rovnaký počet platných hlasov“ a v § 44 ods. 3 zákona o voľbách „ak nemožno zistiť, kto je zvolený za poslanca obecného zastupiteľstva podľa odseku 2 preto, že ide o kandidátov rôznych politických strán alebo nezávislých kandidátov“) sa vzájomne explicitne vylučujú, preto ústavný súd zároveň odmieta tvrdenie odporcu v jeho vyjadrení, že „... boli splnené podmienky hypotézy právnej normy obsiahnutej v obidvoch odsekoch 2 a 3 súčasne“. Uvedený postup volebnej komisie odporuje účelu dotknutých ustanovení zákona o voľbách, ktorým je uplatnenie garancie prístupu občanov k voleným funkciám za rovnakých podmienok obsiahnutej v čl. 30 ods. 4 ústavy.

Ustanovenie § 44 ods. 2 zákona o voľbách upravuje takú situáciu nastolenú volebnými výsledkami, ktorá reflektuje rozdielnosť potenciálu kandidátov (s rovnakým počtom hlasov získaných od voličov) danú silou preferencie poskytnutej politickou stranou, ktorá kandidáta vo voľbách nominovala.

Ustanovenie § 44 ods. 3 zákona o voľbách zaručuje kandidátom disponujúcim rovnakým voličským potenciálom (rovnaký počet získaných platných hlasov voličov) rovnosť šanci pri uchádzaní sa o mandát poslanca. Súčasne rešpektuje aj „rovnosť šanci politických strán“, a teda ich potenciál, ktorý od voličov získali.

Ústavný súd už v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôraznil, že vo volebnom procese je právne významné aj správanie subjektov zabezpečujúcich voľby, akým sú aj volebné komisie. Volebné komisie zabezpečujúce voľby plnením svojich povinností vytvárajú podmienky pre ústavou chránenú súťaž politických síl a zákonnosť volieb. Protiprávnym správaním subjektov zabezpečujúcich voľby sa môže ohroziť alebo porušiť ústavnosť a zákonnosť volieb.

Ak teda volebná komisia v obci nesprávne aplikovala ustanovenia § 44 zákona o voľbách, v prípade dvoch poslaneckých mandátov obecného zastupiteľstva v obci (v poradí 4. a 5. poslaneckého mandátu), priamo to ovplyvnilo výsledok volieb poslancov do obecného zastupiteľstva v obci.

Takúto vadu postupu miestnej volebnej komisie v štádiu zisťovania výsledkov volieb považuje ústavný súd za relevantné porušenie zákona o voľbách, ktoré je v príčinnej súvislosti so zisteným výsledkom. Ústavným súdom zistená nezákonnosť postupu volebného orgánu v konečnom dôsledku znamená porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 30 ods. 4 ústavy spôsobom narušujúcim jeden z princípov zaručujúcich stabilitu demokracie, ktorého obsahom je aj záväzok orgánov verejnej moci uplatňovať zákony upravujúce politické práva a slobody spôsobom, ktorý umožní a ochráni slobodnú súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti (m. m. PL. ÚS 19/98).

Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde môže ústavný súd zrušiť napadnutý výsledok volieb.

Ústavný súd využijúc právomoc danú čl. 129 ods. 2 ústavy a citovaným ustanovením zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu (bod 1 výroku nálezu)

Ústavný súd nad rámec uvedeného poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 9 zákona o voľbách, podľa ktorého sú volebné komisie a ich útvary zriadené na celé volebné obdobie. V zmysle citovaného ustanovenia § 44 ods. 3 zákona o voľbách bude teda úlohou miestnej volebnej komisie bezodkladne zvolať jej zasadnutie a určiť z uvedených troch kandidátov (s rovnakým počtom hlasov 87) dvoch poslancov na zostavajúce dve poslanecké miesta (ktoré zostanú po právoplatnosti tohto nálezu neobsadené) žrebom (obdobne PL. ÚS 96/07).

Z výrokovej časti (1 bod výroku) tohto nálezu zároveň vyplýva, že nadobudnutím jeho právoplatnosti, ku ktorému dôjde jeho doručením účastníkom konania, zaniká dotknutým poslancom (odporcom) mandát poslanca obecného zastupiteľstva obce.

Z rozhodnutia ústavného súdu vyplýva tiež záver, že odporcovia (uvedení v zápisnici volebnej komisie o výsledku volieb do obecného zastupiteľstva v obci z 27. novembra 2010 ako zvolení poslanci) síce patria medzi spomínaných troch kandidátov, z ktorých budú žrebovaní v zmysle ustanovenia § 44 ods. 3 volebného zákona zostavajúci dvaja poslanci obecného zastupiteľstva obce, no dosiaľ neboli riadne zvolení.

IV.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala ústavný súd, aby odporcov zaviazal spoločne a nerozdielne uhradiť jej trovy konania pred ústavným súdom.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Podľa § 49 zákona o voľbách miestna volebná komisia vydá kandidátom zvoleným za poslancov obecného zastupiteľstva osvedčenie o zvolení.

Vychádzajúc z okolností daného prípadu, keď postup miestnej volebnej komisie vedúci k vecne nesprávnemu zisteniu volebného výsledku nebol nijakým spôsobom zavinený, resp. ovplyvnený odporcami, ktorí ako úspešní kandidáti na funkciu poslanca obecného zastupiteľstva nemajú v žiadnom smere zákonnú povinnosť, ktorá by ich z hľadiska zodpovednosti zaväzovala skúmať správnosť svojho zvolenia, ústavný súd návrhu sťažovateľky v uvedenom smere nevyhovet a náhradu trov konania jej nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2011